

Az elhallgatott Merkel-sztori

2017 október 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van két könyv Angela Merkelr?l, amely megpróbál a f?sodratú médiától eltér? képet festeni a CDU els? emberér?l.

Az egyik Hinrich Rohbohm *„Merkel's Maske"* cím? könyve, a másik egy válogatáskötet, melynek címe a következ?: *„Merkel – Eine Kritische Bilanz"*. Míg Rohbohm könyve a német kancellár NDK-s id?it firtatja, addig a válogatáskötet huszonkét, értelmiségi szerz?k által írt publikációt gy?jt össze Merkelr?l.

Angela Merkel édesapját Horst Kasnernek hívták (eredeti neve: Horst Kazmierczak), aki egy inkább baloldali köt?dés? evangélikus lelkipásztor volt. Nem sokkal azután, hogy megszületett lánya, Angela, a család átköltözött a Német Demokratikus Köztársaság területére, Templin városába. Valljuk meg, nem egy szokványos lépés, hogy egy német család úgy dönt 1954-ben, hogy az NDK-t választja – f?leg úgy nem, hogy akkoriban több tízezer német amellett döntött, hogy a szovjet elnyomás el?l inkább nyugatra menekül. Nem sokkal kés?bb Merkel édesapja a kelet-németországi lelkészképzés egyik vezet? alakja lett, akinek állítólag az volt a küldetése, hogy az állam számára is elfogadható nézeteket valló lelkészeket „neveljen". Az NDK-ban ugyanis az evangélikus egyház kulcsszerepet játszott.

Merkel édesapjának temetése

Fotó: AFP

Kasner tehát közel állt a Német Szocialista Egységpárthoz (NSZEP). Így lehetett az, hogy míg más szül?k gyermekeinek felvételeit a fels?oktatási intézményekbe könnyedén elutasították, vagy csak hatalmas áldozatok árán vették fel ?ket azokba, addig a lelkész lányának, Merkelnek nyitva állt az ajtó a Lipcsei Egyetemre, ahol pár évvel kés?bb fizikusi diplomát szerzett. S?t, kés?bb Merkel a Tudományos Akadémia fizikai intézetében dolgozhatott, majd megírta doktori disszertációját, amely kvantumkémiai témában íródott. Protekció nélkül mindezt nagyon nehezen lehetett volna elérni.

Az Merkel politikai karrierjének kezdete is beszédes. El?ször az úgynevezett „Thälmann Pioneers" nev? úttör?szervezetbe lépett be (tegyük hozzá, hogy ez minden iskolás számára kötelez? volt), majd a Szabad Német Ifjúság (FDJ) nev? kommunista ifjúsági tömegszervezet tagjává vált.

Semmi kétség, Merkel tehetséges, okos diák volt. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy 1970-ben rangos díjat nyert, melynek köszönhet?en tanulmányi utat tehetett Moszkvába, ahol tovább fejleszthette az addig is kiváló orosz nyelvtudását.

A Lipcsei Egyetemen már az el?bb említett FDJ egyik vezet?jévé vált. Az egyetemi évek alatt még az is belefért Merkel számára, hogy a marxizmus és leninizmus alapjait is tanulmányozza. Ha más nem is, de utóbbi biztosan segítette az ifjú egyetemistát az újabb „felemelkedésre", hiszen Merkel már az FDJ Agitációs és Propaganda Osztályán találta magát. Ez volt az ifjúsági szervezetének azon részlege, mely az NDK hatékonyabb és intenzívebb kommunista propagandájáért tevékenykedett – mondjuk azért, hogy ellensúlyozza a szomszédos Lengyelországban az antikommunista Szolidaritás nev? mozgalmat és felhívja a figyelmet a Németországi Szövetségi Köztársaságból (NSZK) érkez? „imperialista fenyegetettségre".

Merkel családjának – mivel az apja gyakorlatilag a kommunista nómenklatúra tagjának mondhatta magát – számos privilégiuma volt. Volt két autójuk! Ez gyakorlatilag a szocialista id?szakban elképzelhetetlen volt. De a családi könyvtár is hatalmas volt, melynek polcain ott álltak az olykor „rendszeridegennek" kikiáltott kötetek is, mint például Robert Havemann könyve, amely a természettudományokat jóval el?rébb tartotta a kommunista ideológiával szemben. Merkel kés?bb össze is barátkozott Havemann fiával, Floriannal, aki azonban politikai nyomás miatt az NSZK-ba repült. Merkel kedvét az Állambiztonsági Minisztérium (Stasi) sem vette el, hiszen rendszeresen beszélgetett Robert Havemann-nal (akinek nézetei közel álltak az NSZK-ban politizáló Zöldpárthoz), pedig Havermann házát a Stasi folyamatosan lehallgatta.

Talán azt a legnehezebb megérteni, hogy egy, az NSZEP-pel kokettáló ifjú politikus miért kockáztatta életét, karrierjét azzal, hogy egy rendszerkritikus tudóssal és annak fiával beszélgetett, találkozgatott.

Korábbi német elnök, Joachim Gauck Havemann arcképével

Fotó: AFP

Merkel els? férjével, Ulrich Merkellel Leningrádban ismerkedett össze, a románc mindössze 5 évig tartott kettejük között.

Mihail Gorbacsov színrelépésével már Merkel is tudta, hogy az NDK-t meg kell változtatni. A Szovjet Kommunista Párt (SZKP) akkori f?titkára által meghirdetett reformok nagy hatással voltak az ifjú Merkelre, aki ekkor vált peresztrojkafanatikussá (ökológiai elhajlással). Kár, hogy eleinte szinte ? volt az egyetlen politikus az NDK-ban, aki sürgette a reformok miel?bbi véghezvitelét, kés?bb azonban többségbe kerültek a reformpártiak.

Merkel a nyolcvanas éveket kutatásainak és az új párjának, Joachim Sauernek szentelte. A Humboldt Egyetem professzorával megnyílt az út Merkel el?tt, hogy a nagybet?s NYUGATRA utazzon, hogy ott kutathasson. Mivel az ifjú párnak nem lett gyerekük, ezért gyakorlatilag rengeteg id?t tölthettek a kutatásaikkal, és számos külföldi (immár nyugati) konferenciákra is „könnyedén” elmehettek.

Merkel sokáig tagadta a Nyugat számára, ki is volt ? valójában a szocialista rendszerben. A kancellár számára ezek akkor váltak kínossá, amikor újságírók feltették neki és a férjének a kérdést: hogy tudtak nyugatra utazni anélkül, hogy annak semmilyen következménye nem volt?

Valljuk meg, jogos a kérdés, hiszen még a nyolcvanas évek közepén is kiváltságnak számított az utazás a keletnémet állampolgárok számára. Ha csak nem volt valaki „megbízható” állampolgár. Arról pedig nem is beszélve, hogy ha valaki ki is utazott Nyugatra, arról kell, hogy legyen „írásos bizonyíték”, mondjuk egy jelentés arról, hogy kivel, hol és mir?l beszélgettek az útjuk folyamán. Merkelr?l ilyen információ jelenleg nincs, még a Stasi levéltárában sem találtak erre utaló nyomokat.

De egy másik dokumentum is hiányzik Merkel életéb?l. Ha valaki az NDK-ban egészen a tudományos akadémiáig felmászik a ranglétrán, akkor kell, hogy legyen egy „tudományos dolgozat” arról, hogy a tudása, elkötelezettsége mellett mennyire hisz az adott (ebben az esetben a szocialista) rendszerben. Egyel?re ezt sem találták meg.
A berlini fal leomlása után

Az NDK szétesésekor Merkel csatlakozott apja jó barátjának, Wolfgang Schnur mozgalmához, a Demokratikus Ébredéshez (*Demokratischer Aufbruch* – DA), mely szervezetnek a sajtósává is vált. Azonban pár héttel az els? szabad keletnémet választások el?tt a *Der Spiegel* c. német lap megszell?ztette, hogy Schnur a Stasi beépített ügynöke lehetett éveken keresztül. A sajtóhírek meg is látszottak a voksolás eredményein, mivel a DA a szavazatoknak mindössze a 0,9 százalékát kapta meg. Merkel nem sokkal a választásokat követ?en át is nyargalt Schnur mozgalmától a baráti és gy?ztes CDU-hoz, ahol Lothar de Maiziere kereszténydemokrata miniszterelnök kormányának szóviv?helyettese lett. Lothar de Maiziere szintén jó kapcsolatokat ápolt Merkel családjával, aktív tagja volt a lutheránus egyháznak.

Merkel és Lothar de Maiziere

Fotó: AFP

Németország újraegyesítésekor Angela Merkel és de Maiziere is posztot kapott Helmut Kohl kormányában. Utóbbi tárca nélküli miniszter lett, igaz nem sokáig, hiszen a *Der Spiegel* ismét egy olyan anyagot közölt, melyben azt állította: Lothar de Maiziere hosszú ideig „Czerny” néven a Stasi fedett ügynöke volt. De nem csak de Maiziere-r?l derültek ki hasonlók. Az egykori NDK-s kereszténydemokrata politikusokról sorra szivárogtattak ki olyan információkat a médiumoknak, hogy azok valamilyen szinten kapcsolatban voltak az Állambiztonsági Minisztériummal. Merkel azonban valamilyen okból nem került a sajtó kereszttüzébe.

Angela Merkel politikai karrierje az NSZK-ból érkez? Helmut Kohl mellett rohamtempóban kezdett felfelé szárnyalni – a kereszténydemokrata kancellár ugyanis nagyon jó véleménnyel volt róla. Hamar parlamenti képvisel? lett, s?t, Lothar de Maiziere-t váltotta a CDU elnökhelyetteseként – úgy, hogy ekkor még nem volt a Kereszténydemokrata Unió tagja. (Tegyük hozzá, más források szerint a DA és a CDU egyesülésekor az egykori DA-tagok automatikusan a CDU tagjaivá váltak.) Nem sokkal kés?bb pedig (1991 és 1994 között) a Kohl vezette német szövetségi kormány ifjúsági és n?ügyi minisztere lett – úgy, hogy nem volt gyermeke, párjával, a korábban már említett Joachim Sauerrel pedig ekkor még nem voltak házasok.

A következ? ciklusban Angela Merkel környezet-, természetvédelmi és a reaktorok biztonságáért felel?s miniszterként tevékenykedett a Kohl-kormányzatban. Merkel életében mindig is fontos szerepet játszott a környezetvédelem. Ahogy azt már korábban említettük, nagy hatással volt rá a zöld nézeteket valló Robert

Havemann. De tanulmányai során el?szeretettel forgatta Hermann Flohn és más, szintén baloldali zöld nézeteket valló ideológusok, mint például Rudolf Bahro köteteit.

Merkel teljes mellszélességgel kiállt a Kiotói Jegyz?könyv (kiotói egyezmény) mellett, amely akkor igencsak érzékenyen érintette a fejlett nyugati országok, így az újjáegyesült Németország gazdaságát is. Egy, alapvet?en az „iparából él?” ország számára ugyanis nagy tehertétel volt az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése, a fejl?d? országokra (Kína, India) viszont az egyezmény nem vonatkozott. És mint az ismert, az USA alá sem írta a jegyz?könyvet (pedig Merkel nagyon bízott a ratifikálásban, többször egyeztetett Al Gore akkori alelnökkel).

1998-ban jött az els? nagy pofon Merkelék számára. Helmut Kohl elvesztette a választást Gerhard Schröderrel szemben, így „visszavonult” a CDU elnöki székébe, Angela Merkel pedig a Kereszténydemokrata Unió f?titkára lett.

Nem sokkal a választás után azonban súlyos botrányba keveredett a CDU. A kormányra került Szociáldemokrata Párt (SPD) folyamatosan szivárogtatta ki a sajtónak a titkos dokumentumokat, amib?l kiderült: tiltott pártfinanszírozás merült fel a kereszténydemokraták háza táján. A CDU például a francia olajipari óriástól, az ELF-t?l is kapott „támogatást”. Közben kiderült, hogy Helmut Kohlt éveken át lehallgatta a Stasi, így összességében az ezredfordulóra hatalmas nyomás helyez?dött a CDU elnökére.

Angela Merkel – látva a botrányokat –, kapott az alkalmon, és egy, a *Frankfurter Allgemeine Zeitungban* megjelent interjúban meglebegtette, hogy a CDU-t meg kell újítani, és el kell távolítani az „öreg embereket”, akik oly sokszor szabnak gátat a párton belüli újításoknak. Merkel tehát a sajtóban lebegtette be a saját puccskísérletét, amelyr?l természetesen sem a pártvezetés, sem pedig Helmut Kohl nem tudott, vagy nem is mert gondolni.

Kohl és Merkel

Fotó: AFP

Merkel számára az ajtó végül akkor nyílt ki, amikor kiderült, hogy a Helmut Kohlt követ? CDU-elnök, Wolfgang Schäuble is botrányba került, ? ugyanis egy Karlheinz Schreiber nev? fegyverkereskед?t?l fogadott el ken?pénzt. Merkel, a kancellár

Németország 2002-ben ismét választani készült. Az akkori felmérések alapján Schröderék toronymagasan vezettek. Így Merkel jobbnak látta, hogy nem indul el a választásokon – maga helyett pedig a CDU testvérpárjának, Bajor Keresztényszociális Unió (CSU) eleve esélytelennek t?n? elnökét, Edmund Stoibert indította a kancellári székért. Az újabb választást a CDU/CSU ismét elbukta, a szocdemek így újrázhattak.

Angela Merkel azonban tudta, hogy eljön még az ? ideje. Innent?l folyamatosan azon tevékenykedett, hogy a párton belüli riválisait leverje, és hogy a CDU ?t jelölje a következ? kancellárjelöltnek. Merkelnek minden esélye megvolt arra, hogy behúzza a következ? választást. A Gerhard Schröder-féle kormányzat ugyanis nagyon nem remekelt. A gazdasági mutatók egyre inkább stagnáltak, ráadásul a szocdemek számára ott volt az igazi „bezzegország”, a Tony Blair által vezetett Nagy-Britannia, amely épp ebben az id?szakban kezdett el „szárnyalni”. Schröder megpróbálta megújítani a pártot, az ország gazdaságát pedig egy nagyív? adócsökkentéssel próbálta gatyába rázni. Sikertelenül. A szocdemek megbuktak, és új választásokat írtak ki 2005-re.

Soha nem látott esély tárult fel Merkel el?tt. A választás el?tt a CDU elnöke a szabad piac mellett kezdett el kampányolni (ezt legutóbb csak az 1960-as években merték „felvállalni” a német politikában), emiatt a *The Wall Street Journal* el is kezdte Merkelt Margaret Thatcherhöz hasonlítani.

A merkeli irányváltástól kezdve a CDU elkezdett eltávolodni a kohli kereszténydemokrata értékekt?l, és elindult a jelenleg is tapasztalható liberálisabb irányba.

Fotó: AFP

A kereszténydemokraták 2005-ben hozták a kötelez?t, de csak a szociáldemokratákkal együtt alakíthattak kormányt. A kampányban ígért adócsökkentések elmaradtak, az áfákat rögtön harminc százalékkal megemelték, így Merkel belép?je a nagypolitikába egy hatalmas megszorító csomaggal történt.

A német politika mellett közben a kancellár elkezdte kiépíteni külpolitikai tekintélyét is, és szépen lassan beépült a „globalisták” sz?k, de annál színesebb körébe. Merkel jó kapcsolatot ápolt Tony Blairrel, rajta keresztül ismerkedett meg Barack Obamával is, aki miután bejelentette, hogy indul az amerikai választáson, azonnal maga mögött tudta a német kancellár támogatását. 2008 nyarán a németek annyira odavoltak Obamáért, hogy a demokrata elnökaspiráns Berlinbe utazott, ahol több százezer német el?tt mondott „nagy hatású” beszédet. Olyan önkívületi állapotot, mint ami Tiergartenen volt tapasztalható, talán a berlini fal leomlása óta nem láttunk.

Obama és Merkel

Fotó: AFP

Barack Obamában a német kancellár megtalálta régi önmagát. Az újdonsült amerikai elnök hasonlóan vélekedett a klímaváltozásról, a társadalmi értékekr?l, mint Angela Merkel – ami érthet?en összehozta kettejük valóban szoros szövetségét.

Egy évvel Obama gy?zelme után Németország ismét választott, és a kancellár ismét Angela Merkel lett. Történt azonban egy meglepetés a választások alatt. A Szabad Demokrata Párt (FDP) ugyanis 15 százalékos eredménnyel zárta a voksolást, így a CDU-nak immár nem kellett a szociáldemokratákkal együtt kormányoznia, és szövetségre léphetett a jobboldali liberálisokkal.

Az FDP azonban – Merkelékkel szembemenve – adócsökkentést és az atomer?m?vek bezárását ígérte. De a liberálisok azt is kit?zték, hogy csökkentik a szél- és napenergia-telepek támogatását – a túlzott állami dotációk miatt.

Egy német család számára ugyanis hatalmas költségekkel jár a környezetbarát technológia támogatása (ez az úgynevezett EEG), ami Merkel regnálása óta csaknem a duplájára emelkedett. Ezért van az, hogy ma a dánok után a németek fizetik a legtöbb rezsit az állami kasszába.

Merkel azonban az FDP programjával nem értett egyet, és ugyanúgy vélekedett az atomer?m?vek sorsáról, mint ahogy azt tette a Kohl-kormány környezetvédelmi miniszteréként, tehát kiállt a nukleáris energia hasznosítása mellett. De fontosnak tartotta a környezetbarát üzemek, telepek állami támogatását is, így alapvet?en be volt kódolva a CDU-FDP közti csörte a kormányon belül.

Fotó: AFP

2011 tavaszán azonban bekövetkezett az, amit senki sem várt: Japán közelében egy földrengés és az azt követ? cunami súlyos nukleáris katasztrófát okozott a Fukusima Daiicsi atomer?m?ben.

Angela Merkel látva a szerencsétlenségr?l szóló híradásokat, azonnal megváltoztatta korábbi álláspontját, és ezt a „pálfordulást” a közvéleményben is el szerette volna érni. A kancellár a katasztrófa után nem sokkal közölte: az összes Németországban található atomer?m?vet – legkés?bb 2022-re – leállítják. S?t, az atomenergiával foglalkozó energetikai cégeket különadókkal is terhelte volna a kancellár. (Ezt a különadót azóta eltörölték, mivel az atomenergiai cégek megtámadták Merkel döntését a bíróságon, és nyertek. Ráadásul a német kormánynak rekordösszeg? kártérítést kell kifizetnie ezeknek a vállalatoknak.)

Merkel döntése hatalmas szimpátiát váltott ki a baloldali és zöldpárti körökben, viszont saját pártján, a CDU-n belül igen sok kritikát kapott a kancellár.

Angela Merkelnek 2010-ben újabb válsággal kellett „megbirkóznia”. Ekkor robbant ki ugyanis az euróválság, amely mind a mai napig „érezteti hatását” – nemcsak Németországban, hanem egész Európában is. Bár utólag azt mondhatjuk, hogy a német állam bizonyos szempontból nagyon is jól járt a „válságkezelésben” – mivel Németország „részesedése” a hiteleket folyósító Európai Központi Bankban brutális, 27 százalék –, ám a kintlév?ség így is tetemes, és semmilyen biztosíték nincs afel?l, hogy a német adófizet?k egyszer visszakapják majd a pénzüket. (Egyes számítások szerint 300 milliárd eurónyi megtakarítást vesztettek el a német adófizet?k, csak 2012 óta.)

Egyébként a kancellár által er?ltetett „ment?csomagok” ötlete is szembemegy Helmut Kohl szellemiségével, aki az euró bevezetése el?tt arról beszélt, hogy az EU-ból soha nem lehet „adóssági unió”. Most mégis az lett.
„Wir schaffen das”

Végül itt van az Európát leginkább sújtó probléma, az úgynevezett migránsválság, amelyet ha Európa leger?sebb államának els? számú vezet? politikusa nem kezel jól, akkor alapvet?en fog megváltozni Németország, és vele együtt egész Európa képe.

2013-tól Angela Merkel ismét nagykoalícióban kormányzott, a kering?re, ahogy 2005-ben is, ismét a szociáldemokratákat kérte fel. Ennek meg is lett az eredménye: a migrációs válság kezelésének totális kudarca (az illegális bevándorlók és a közte rejt?z? terroristák beengedése). Bár a német gazdaság jól teljesített és jól teljesít ma is, a bevándorlási válság miatt meredeken n?tt a b?ncselekmények száma, és a mindennapok részévé vált az iszlám terrorizmus, illetve annak fenyegetettsége.

Err?l adtak bizonyítványt a választások most vasárnap. Bár a kancellár ismét behúzott egy választást, a migránssimogató szociáldemokraták csúfos leszereplése mellett Merkelék szövetsége, a CDU/CSU is több millió szavazót vesztett, akik átvándoroltak az olyan bevándorlásellenes pártokhoz, mint amilyen az Alternatíva Németországnak (AfD) és a 2017-es a kampányban száznyolcvan fokos fordulatot végrehajtó liberális FDP.

Angela Merkelnek tehát váltania kell, mert úgy t?nik, hogy a CDU középre helyezked? korszakának leáldozott, és a választók is azt sugallták a kancellárnak, hogy ideje lenne visszatérni a korábbi, Helmut Kohl-féle kereszténydemokrata értékrendhez.

Nagy Gábor - https://888.hu/

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló